

- на першому етапі стратегічного планування здійснюється визначення основних стратегічних цілей діяльності страхової компанії;
- на другому етапі стратегічного планування необхідно дослідити фактори зовнішнього та внутрішнього середовища страховика та визначити ступінь їх впливу;
- на третьому етапі здійснюється комплексна оцінка становища страхової компанії на ринку;
- на четвертому етапі необхідно розробити стратегічні нормативи діяльності страхової організації. Розроблені нормативи (базові заплановані показники) дозволять приймати управлінські рішення на перспективу;
- на п'ятому етапі проводиться оцінка стратегії страхової організації за системою економічних та неекономічних критеріїв. Таке оцінювання дає можливість виявляти відхилення від запланованих результатів та корегувати діяльність компанії відповідно до планових показників.

Вирішення питань щодо удосконалення механізму фінансового планування, зокрема, розробки фінансової стратегії розвитку страхової організації та забезпечення оперативного планування грошових потоків є нагально необхідними, що зумовлює потребу у відповідних наукових дослідженнях. Також варто зазначити, що компанії повинні спиратися на особливості національної економіки і використовувати найбільш адекватний тип планування.

УДК 368:351.863 (477)

ПЕРЕСТРАХУВАННЯ ТА БЕЗПЕКА СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Студ. В.С. Раус, гр. БФ-2-12

Київський національний університет технологій та дизайну

В усьому світі перестраховання важливе, оскільки пропонує механізм захисту окремо взятої компанії і страхового ринку в цілому. Перестраховання є самостійним видом діяльності страховика. Традиційно воно захищає прямого страховика від фінансових втрат, яких він зазнав би за умови необхідності здійснення страхових виплат за договорами страхування, не маючи перестрахового покриття. Окрім того, що перестраховання підтримує необхідну рівновагу в діяльності страховиків, воно також виконує функцію міжнародного переливу капіталу.

Перестраховання є необхідним елементом розвитку страхового ринку України. Ця необхідність обумовлена низькою капіталізацією вітчизняного страховика, а також відсутністю достатньої кількості ефективних фінансових інструментів. Позитивним моментом є те, що перестраховання сприяє збільшенню ємності страховика, переважна більшість яких не здатна взяти на страхування дуже дорогі ризики. Таким чином, проблема перестраховання на страховому ринку, як одного із способів захисту страховика від випадків неплатоспроможності й банкрутства, актуальна і сьогодні. Відтак ця проблема потребує свого наукового осмислення з метою вироблення стратегії її практичного розв'язання.

Успішному формуванню перестраховального ринку в Україні має сприяти чітка законодавча база, зважене податкове регулювання. Було проаналізовано чинну законодавчу базу у сфері перестраховання, визначені неузгодженості деяких положень нормативно-правових актів; оподаткування комісійних з перестраховання та надані конкретні пропозиції по їх усуненню або доопрацюванню.

Ідентифіковано системоутворюючі (трендову та циклічну) складові часового ряду характеристики перестрахової діяльності – валових премій, отриманих у перестраховання.

Еволюція міжнародного страхового ринку призвела до появи перестраховання як нової, вищої форми організації страхового захисту на якісно новій фінансовій основі у порівнянні зі страхуванням. Завдяки структурним перебудовам у світовому господарстві, значного розвитку науково-технічного прогресу перестраховання в процесі генезису виокремилася в самостійну сферу страхової діяльності, забезпечуючи інтенсивний і широкомасштабний перерозподіл страхового капіталу і ризиків в рамках міжнародного страхового ринку.